

Ordo Equitum Solis, Angoris Nox

Pavoris tempora me circumvolvunt
Timores effrenati animam intercludunt enervem
Silentium noctis animum obscuro afficit metu
Inanis angor spem frangit reliquam
Procul elabor, per silvas altas currens umbriferasque
Parietes effugio, vincites me cingentesque
spiramem quaero lumenque
Sed recido ut miles vulneratus
pessumdatum, non hostem repugno
Sed me ipsum, sed amicum dilectissimum
Repugno quod nuper intellexi
Ipsa in cortice pavorum itinere deero
Mane solis lumen expectans
Ex quo forsitan calorem traham
Sed cras, Sole lucente,
Quod fatum animam meam expectat?